

Poglavlje 2

Tvrđava

Grebengrad

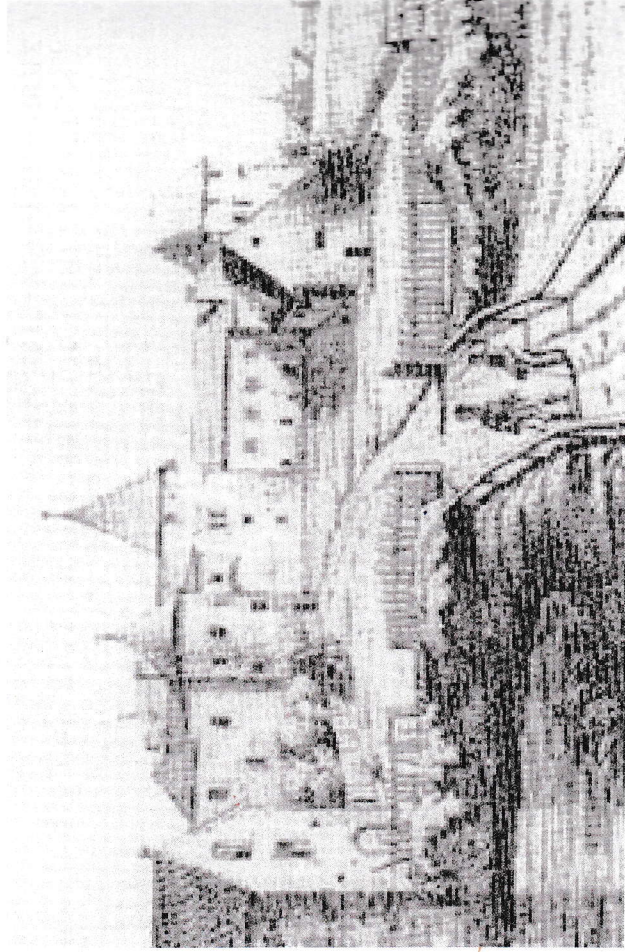
Vlastelin Novoga Grada (Güssinga) bio je vrlo sklon pisanju te slao svom nećaku u Grebengrad brojna pisma u kojima mu je davao upute kako se treba ponašati prema izbjeglim hrvatskim kmetovima. U jednom od mnogih spisa čitamo da stric Ferenc nije bio zadovoljan svojim nećakom Kristofom. U svom ga je pismu ukorio izražavajući: "Brini se za ove siromašne ljude i daj im zalihe za nastavak putovanja kako bi preživjeli svoj mukotrpni i opasni bijeg do Novoga Grada (Güssinga)."

Siromašne seljake koji su bježali pred neprijateljem stalno su na putu ometali i pljačkali razbojnici!

Ovdje u Grebengradu Katarina i Ivan imali su više vremena da se bolje upoznaju. Razgovarali su prvenstveno o svojoj nesigurnoj budućnosti i razmišljali o tome kako će u novoj domovini razumjeti stanovnike sela u koje će doći kao doseljenici ili useljenici.

"Ti ljudi govore mađarski ili njemački i ne znaju hrvatski", primijetila je Katarina. "U početku ćemo se morati snalaziti nekakvim znakovnim jezikom i zatim zapamtiti najvažnije riječi i fraze na novom jeziku", tješio je Ivan svoju sugovornicu prema kojoj je sada osjećao više od samo lijepih riječi.

Jedne tople večeri u Grebengradu izbjegli podanici okupili su se oko logorske vatre gdje su pekli slaninu i za večeru jeli kruh i pili mlijeko. Katarina i Ivan ostali su sami do kasnih sati te su imali po prvi put jedinstvenu priliku da se fizički/tjelesno zbliže. Iako su oboje još uvijek bili stidljivi, ništa više nije stajalo na putu njihovim prvim zagrljajima i prvom poljupcu. Nakon kratke izjave ljubavi pogledali su se duboko u oči, a zatim su brzo napustili svoje prvo mjesto ljubavi i zavukli se pod pokrivač na svojim kolima koji je služio kao neka vrsta vreće za spavanje.

Die Festung Warasdin (Varaždin)

Tvrđava Varaždin